

РЕШЕНИЕ

№ 3447

гр. София, 05.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11515** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Заместник директора на Териториална дирекция – София на Националната агенция за приходите, против Решение № 2447/22.05.2024 година, постановено по НАХД № 17537/2023 година по описа на Районен съд - София.

Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че съдът неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че дори и да се приеме, че датата на извършване на нарушението е неправилно посочена, то това нарушение не е съществено, като се позовава на разпоредбата на чл. 176в, ал. 6 от Закона за данъка върху добавената стойност, съобразно, която новото обезпечение следва да се представи не по-късно от 14 дни преди изтичане на срока на предходното обезпечение. Твърди, че заявлението е подадено на 05.04.2023 година, след като е следвало да се подаде на 01.04.2023 година. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител. В писмено становище

от 21.01.2025 година изразява подробните си съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение. Претендира присъждане на направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Касационният състав, преценявайки обжалваното решение с оглед заявените касационни основания и служебно, съобразно разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК, за да се произнесе, взе предвид следното:

С Наказателно постановление № 712784-F707871/13.07.2023 година Заместник директорът на Териториална дирекция – София на Националната агенция за приходите е наложил „имуществена санкция“ на „Тръстекс“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място] за извършено нарушение по чл. 180в, ал. 3 от Закона за данъка върху добавената стойност за това, че дружеството не е подало заявление по чл. 176в, ал. 6 от Закона за данъка върху добавената стойност до 01.04.2023 година, като нарушението е извършено на 02.04.2023 година.

С Решение № 2447/22.05.2024 година, постановено по КНАХД № 17537/2023 година, по описа на Районен съд – София, наказателното постановление е отменено. За да постанови този резултат съдът е приел за установено от фактическа страна следното : „Тръстекс“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място] е данъчно задължено лице, което извършва облагаеми доставки на течни горива с предоставено обезпечение в размер на 50 000 лева със срок на валидност до 15.04.2023 година. Приел е, че за м. март 2023 година дружеството е декларирало облагаеми доставки на течни горива в общ размер на 161 165,33 лева, поради което са били налице предпоставките по чл. 176в, ал. 6 от Закона за данъка върху добавената стойност и дружеството е следвало да представи ново обезпечение в размер на 32 233,07 лева до 01.04.2023 година. Приел е, че на 05.04.2023 година дружеството е подало заявление за продължаване на срока на обезпечението с една година. Въз основа на установената фактическа обстановка съдът е извел извод за допуснато съществено процесуално нарушение в хода на административнонаказателното производство, тъй като посочената в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление дата на извършване на нарушението – 02.05.2023 година (неработен ден) не е датата на извършване на нарушението. Съдът е приел, че нарушението е извършено на 03.04.2023 година, първият работен ден, след изтичане на срока за подаване на заявление по чл. 176в, ал. 6 от Закона за данъка върху добавената стойност.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от активнoleгитимирана страна.

Наведените в жалбата касационни основания са по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс.

Въззивният съд е установил относимите факти.

Настоящата инстанция намира, че изводът на въззивния съд, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение е неправилен. В акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление е посочена датата на извършване на нарушението – 02.05.2023 година.

Нарушението по чл. 176в, ал. 6 от Закона за данъка върху добавената стойност се извършва чрез бездействие. Периодът на бездействието е от 01.04.2023 година до 04.04.2023 година. Касае се за материална незаконосъобразност на наказателното постановление, тъй като деянието не е извършено на посочената дата.

С оглед на горното проверяваното решение следва да се остави в сила.

На ответника по касационната жалба следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 500 лева, на основание чл. 143, ал. ал. 1, вр. чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН.

Предвид горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2447/22.05.2024 година, постановено по НАХД № 17537/2023 година по описа на Районен съд – София.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА „Тръстекс“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], Търговски център „Френдс“, ет. 1, офис 36, сумата от 500 (петстотин) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.